

[Alsing Andersen.]

Den kommunistiske Mistænkeliggørelse svæver altsaa frit i Luften. Rent parodisk virker det, naar Kommunisterne søger at fremstille sig som særlige Beskyttere af den nationale Selvstændighed. Nogen Mening kan jeg ikke finde deri, medmindre Kommunisterne skulde mene, at vor Selvstændighed skal give sig Udtryk ved aldrig at tage anden Stilling end den, der proklameres af Kominform gennem Fru Hertha Kuusinen og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen som Medier.

Et økonomisk Samarbejde mellem Nationerne har altid været et vigtigt Punkt for den internationale Arbejderbevægelse. Vi kan ikke lade være at tænke paa, hvad Folkene kunde være forskaaet for, hvis man i Tide var slaaet ind paa den Vej. Vi kunde ogsaa have ønsket, at Begyndelsen var blevet gjort under gunstigere Betingelser, at Folkene havde fundet sammen, uden at økonomiske Katastrofer skulde have tvunget dem dertil. Men vi haaber, at der ud af det Samarbejde, som nu organiseres i Forbindelse med Marshall-Planens Iværksættelse, maa vokse et fastere Samarbejde paa længere Sigt omfattende alle Lande. Jeg føler mig overbevist om, at en saadan Udvikling er nødvendig, dersom Europas Folk skal naa frem til sin tidligere Levestandard, være i Stand til at fastholde den og dermed skabe det solide Grundlag for den sociale Tryghed og for de nye sociale Fremskridt, som Europas prøvede Folk i Sandhed trænger til.

I denne Forbindelse ønsker jeg ogsaa at udtrykke vor Glæde over, at der nu vil blive gjort et alvorligt Forsøg paa at skabe et tættere nordisk økonomisk Samarbejde, saaledes som den højtærede Udenrigsminister omtalte det her i Dag, bl. a. med Henblik paa en Afvikling af Toldgrænserne mellem de skandinaviske Lande og med Henblik paa en fælles Toldtarif i Forhold til andre Lande. Disse Spørgsmaal har ofte været diskuteret lige siden 1870erne, men uden Resultat. Man kan derfor godt forstaa, at der hos mange blander sig en vis Skepsis i Glæden over det Initiativ, der nu er taget ved Oprettelsen af et fællesskandinavisk Udvalg af sagkyndige til Sagens Behandling. Vi er alle klar over de praktiske Vanskeligheder, som foreligger, naar man ser Sagen fra de enkelte Landes Erhvervsliv. Netop derfor er det nødvendigt at foretage grundige Forberedelser. Vi er derfor tilfredse med, at et saadant realitetsbetonet Arbejde nu forestaar, for at vi kan komme til at se Tingene, som de virkelig er, og prøve de konkrete, praktiske Muligheder. Saa er jeg i øvrigt ikke i Tvivl om, at der nok skal vise sig at være

Sandhed i det gamle Ord: Hvor der er en Vilje, er der ogsaa en Vej — simpelt hen fordi de skandinaviske Folk nu efter min Mening maa ville det.

Ogsaa disse Bestræbelser har været Genstand for Mistro og direkte Mistænkeliggørelse; ogsaa i denne Forbindelse er der dem, der har talt om skadelig Blokdannelse. Man kan ikke tænke sig noget mere urimeligt end at ville tillægge vore Folk saadanne Hensigter. De skandinaviske Folk har ikke givet Grundlag for saadan Mistanke, fordi de agter at undersøge, om de gennem et nærmere økonomisk Samarbejde kan gavne deres Erhvervsliv og deres Befolkningers Levestandard. Dette er enhver Stats legitime Ret, og den agter vi at hævde. Der er for Resten ikke nogen, der tænker paa, at de skandinaviske Lande skal trække sig tilbage fra Omverdenen og prøve paa at være sig selv nok. Det skal de ikke være, og de kan ikke være det; de er slet ikke interesserede i at søge at være det. Disse Landes økonomiske Struktur er nemlig af en saadan Karakter, at de alle er livsinteresserede i den størst mulige økonomiske Forbindelse med andre Lande. Den moderne økonomiske og tekniske Udvikling har imidlertid medført, at et større Marked end det, de enkelte Lande hver for sig kan præstere, er nødvendigt for den rette Udnyttelse af de moderne Produktionsmidler. Derfor kan der ikke være Tvivl om, at de nordiske Lande vil være tjent med som et Led i et forhaabentlig større Samarbejde inden for De Forenede Nationer at gennemføre et udvidet Samarbejde dem imellem. Vi anser det for en betydningsfuld Opgave at skabe Interesse herfor i hele den danske Befolkning som Støtte for de Forhandlinger, der nu skal føres, og som forhaabentligt vil give praktiske Resultater.

Vi vilde have fundet det naturligt og ønskeligt, om Finland kunde have deltaget i disse Bestræbelser for et udvidet Samarbejde paa det økonomiske Omraade, men vi forstaaer fuldt ud, at de økonomiske Forpligtelser, som Finlands Deltagelse i Krigen har paalagt Finland, og som det finske Folk agter at opfylde, ikke gør dette muligt. Det kan imidlertid ikke forhindre os i at betragte det finske Folk som et Led i det nordiske Samarbejde paa andre Omraader, hvor det selv ønsker at deltage, og hvor vi ogsaa inden for Arbejderbevægelsens faglige og politiske Organisationer fortsat vil betragte Finnerne som velkomne Deltagere og nordiske Venner.

I Fortsættelse af, hvad jeg har sagt om Marshallplanen, mener jeg, at Danmark kan være vel tilfreds med, at Tyskland inddrages